

HAUPTMANN NO COJ UMRE V ELEKTRIČNEM STOLU

Pomilostilno sodišče je odklonilo pomilostitev. Gouverner je izjavil, da je slučaj zanj zaključen.

ZADNJA VEST

TRENTON, N. J., 31. marca, — Železni živci Bruno Hauptmann so popustili. Danes zjutraj je bričko jokal v svoji celici. Jetniške oblasti ga opazujejo brez prestanka, v upanju, da bo zadnji moment začel govoriti ter razkril nove rdečne zločine, v poizkusu, da s tem odvrne eksekucijo, ki je določena za noč.

TRENTON, N. J., 31. marca, — Kocka je padla in Bruno Richard, mladi nemški tesar iz New Yorka bo moral nočoj malo po 8. uri s svojim življenjem plačati za zločin, radi katerega je bil obošojen na smrt, o katerem pa on sam vztrajno trdi, da ga ni izvrnil. Moški, ki ga je justica spoznala krvim da je radi denarja ugrabil in umoril prvojenega sina Charles A. Lindbergha, je izgubil včeraj zadnjo bitko za življenje, ko je državna pomilostitvena sodnija odklonila njegov apel za pomilovanje.

Vse ogromno prizadevanje nječavov branilec in ves trud gevernerja Hofmana, da bi izposloval milost, je bil zaman. Gouverner, ki je kot predsednik sodišča za pomilostitev apeliral na ostale člane, da naj bodo milostni, je nočoj izjavil, da je storil vse, kar je mogel in da je slučaj zanj zaključen. Rekel je, da se bo ravnal po izjavni državnega pravdnika, ki mu je sporočil, da nima več oblasti še enkrat odložiti Hauptmannovo eksekucijo.

Zaslišanje pred pomilostilnim sodiščem je trajalo šest ur. Razmotrivalo se je vse nove okolščine, katere je gov. Hoffman raziskoval tekom zadnjih tednov, kakor tudi "izpovedi" dveh oseb, dobrijenih tekom zadnjih dni, ki pa sta bili zavrnjeni kot brez vsakega pomena. Glavni zagovornik obsojenca C. Lloyd Fisher je takoj od odločitve šel v državno jetnišnico, kjer je Hauptmann sporočil usodno vest. Slednji je nato zaporedoma ponavljal "Ne morem verjeti... ne morem verjeti." Toda obsojenec ni izgubil kontrole nad seboj, pravi odvetnik Fisher, temveč ostal je miren, ter še vedno upa, da se bo zgodilo kaj neprisakovane, kar ga zadnji moment reši smrti.

Ko je Hauptmannova žena, ki je nastanjena v tukajnjem hotelu, zvedela, da je zadnji unesplaval po vodi, se je išteč vrgla na posteljo ter enakomernostokala: "Mora biti še kakšen izhod..." Zadnjič je bila pri možu včeraj popoldne in ko je odhajala iz ječe, je izjavila, da se ni za vedno poslovila od moža. "Tudi on se ni poslovil od mene, temveč rekel je 'Auf Wiedersehen'" (na svidenje).

Glavni ječar v državnih zapori je sinoči izjavil, da se Mrs. Hauptman ne bo več dovolilo, da bi obiskala moža, predno bo šel v smrt.

Teta štoklja

Pri družini Jos. Cecelich, 2110 No. Vine St. je včeraj teta štoklja pustila zalo hčerkco. Cestitamo!

Telefonski trust na razpolago raketirjem

Preiskava zvezne komunikacijske komisije je odkrila, da velekorporacija, ki na eni strani nesramno izkorisča delavce, igra roka v roki z nižinskimi elementi.

WASHINGTON, D. C. — število uslužencev pa skrčilo za 132,000, oziroma za 32 odstotkov. Dohodki družbe so v isti dobi padli samo za 13 odstotkov.

Med drugim je bilo prinešeno na dan, da so uredniki velekorporacije plačevali podkupno civilnim oblastim, da so vrnile telefonsko opremo, katero je policija zaplenila v pogoni na gamblerske in raketirske brolge. Družba je tudi aranžirala s policijo in društvi za zatiranje raketirstva in nemoralja, da se jo naprej obveščalo o namernih pogonih, da je mogla rešiti opremo, ne da bi ji bilo treba iti skozi sodniško proceduro.

Nato je družba vrnila telefonsko opremo lastnikom istih gamblerskih resortov, ki so jo rabili pred izvršitvijo policijskih pogonov.

Takšen je moralni standard velekorporacije, ki se v javnosti predstavlja kot vzor biznigovega poštenja in določnosti.

Med drugim je preiskava odkrila, da telefonski trust lastuje nad 130,000,000 telefonov in \$4,000,000 milij žičnih komunikacij in ima letno \$943,000,000 dohodkov. Svoje posle vrši potom 200 podrejenih korporacij, katerih skupna vrednost znaša nad pet milijard dolarjev. Velekorporacija je skozi vsa leta depresije plačevala 9-odstotne dividende in je njen predsednik Walter S. Gifford dobitelj \$206,000 letne plače, medtem, ko se je mežde njenih uslužbencev znižalo za 26 odstotkov,

(Dalje na Z. str.)

Zahvala brezposelnim

Uredništvo "Enakopravnosti" je prejelo naslednjo izjavo in zahvalo: "Mi, člani Sveta brezposelnih (Unemployment Council), želimo izraziti našo zahvalo za vaše sodelovanje in pomoč naši organizaciji v našem prizadevanju, da zgradimo močan pokret brezposelnih. Na naši zadnji seji je bil soglasno sprejet sklep v tem smislu, da se vam zahvaljujemo za publiciteto, katero nudite našim sejam v vašem dnevniku. — The Unemployment Council, postojanka: st. 2 v 32. wardi, 16133 St. Clair Ave., Harry Sneider, tajnik.

Goriškova farma

V prijazno Goriškovo farmo na St. Clair Ave., ki je zelo pravna za piknike je prevzel Mr. Joseph Kavšek ter se vsem družtvom priporoča za naklonjenost. Vpraša se na tistem mestu, kjer je bil prej Mr. Gorišek, 23600 St. Clair Ave. Več nedelj za piknike je še na razpolago.

Pisma na pošti

Na glavni pošti imajo pisma slednji rojaki: Jože Adamič, Roza Jarevič, P. Kolar, Barbara Kramer, Franjo Musija, Jan Polak in Ludmila Matjatko. Zglašajo se naj pri Information oddelku na glavni pošti, kjer dobijo pisma.

"Strugglers"

V vseh zadevah tikajočih se družtv "Strugglers", št. 614 SNPJ ali Slovenskega Delavskoga Doma se obrnite na moj novi naslov, 1097 East 169 St., ali pa poklicite KEnmore 1119 M. — John E. Lokar.

Več gasolina

Ohijski avtomobilisti so lani porabili 1,016,090,000 galonov gasolina, oziroma 98 milijonov galonov več kot prejšnje leto. V vsej deželi pa je konzum gasolina znašal 17 in pol milijard galonov.

PEŠČENI VIHAR JE "NASEL" URO

THE DALLES, Ore., 30. marca. — Danes je rancher C. A. Tom našel žepno uro, katero je izgubil pred 27 leti. Ležala je na polju, preko katere je pred dnevi divjal peščeni vihar. Ko je Tom uro pobral in potresel, je takoj začela iti.

\$4,061,175 ZA POMOČ POPLAVLJENCEM

WASHINGTON, 30. marca. — Rdeči križ naznana, da darovi za pomoč prebivalcem v krajih, ki so bili prizadeti v poplavah, znašajo že \$4,061,175. Prvotni cilj, da se zbere \$3,000,000 se je zvišalo, ko je postal očitno, da je škoda večja kot se je mislilo spočetka.

Hearst ožigosan v senatu Zed. držav

WASHINGTON, 30. marca — Senator Minton, demokrat iz Indiane, je te dni ostožigosan notoričnega časnikarskega magnata William Randolph Hearsta, ki je pred kratkim vložil na sodniški tožbo za injunkcijo proti senatemu odseku, ki preiskuje lobistične aktivnosti velikih korporacij v Washingtonu, če, da preiskava ogroža ustavne svobodobrščine. Senator Minton, ki stečelo redko govorji, je izjavil, da Hearst proti Hearstu želi ožigosan v senatu Zed. držav

"Hearst ne bi poznal beginje Svobode, če bi stopila s svojega podstavka v new-yorskem pristanišču in se mu priklonila," je dejal Minton, "ampak najbrže bi skušal zvesti za njeno telefonsko številko. Hearst je največja nevarnost za svobodo tiska v deželi."

Senator Copland, demokrat iz New Yorka je začel ugovarjati če, da se ne sme na takim napadati "državljanu, ki je prebivalec njegove države", toda Minton je odgovoril, da kot razume Hearst živi v Californiji, da pa se je morda izselil, da se s tem izognoge davkom na svoje ogromne dohodke. "Niti ene besede ne vzamem nazaj," je izjavil Minton.

DETROITSKI KONTROLER JE ODSTOPIL

DETROIT, 30. marca. — Župan Frank Couzens je nočoj naznani, da je mestni kontroler William J. Curran pristal na njegov poziv ter položil resignacijo akoravno ni nobenega dokaza, da je zapleten v poneverbo \$349,000 mestnega denarja, ki je bila razkrita 11. marca.

NOVI ZEPPELIN ODPLUL V AMERIKO

FRIEDRICHSHAVEN, Nemčija, 31. marca. — Novi nemški Zeppelin, "Von Hindenburg" je danes ob polšesti uri zjutraj odplul od tu na svojem prvem lotu v Južno Ameriko. Na krovu je 55 potnikov.

Nov načelnik WPA

Včeraj je Jos. P. Alexander, bivši predsednik Cleveland Railway Co., nastopal službo ravnatelja WPA v Clevelandu. Nasledil je Waldo F. Walkerju, čigar odstavljenje je bilo gotovo že pred več tedni, ko je zvezna vlada odredila preiskavo številnih pritožb od strani delavcev proti njegovemu poslovanju. Novi ravnatelj WPA je 51 let star ter je po poklicu inženir.

"Bodoči veterani" razburjajo patrijote

NEW YORK. — Kakor je bilo že poročano, je skupina dijakov na Princeton univerzi pricela akcijo za organizacijo "Veteranov bodočih vojen", katero bo zahtevala, da jim vlada plača \$1000 bonusa naprej, da ga bodo uživali prej in ne šele po njihovi smrti. Organizacija se tudi ženski oddelek, ki bo zahtevala, da vlada financira brezplačna potovanja v Francijo, kjer si bodo bodoči matere veteranov "prihodnje vojne" lahko ogledale prostor, kjer bodo grobovi njihovih sinov.

Ideja, katere namen je, da izviro in směšenjem udariti propagando militaristov, se hitro širi, medtem ko se organizacije profesionalnih patrijotov kar penijo od jeez. Postojanke "Veteranov bodočih vojen" so ustavljene že na 19 nadaljnih universzah in kolegijih. Na Princeton univerzi je pristopilo tudi več profesorjev. "S ciljem te organizacije se popoloma strinjam," je izjavil profesor Henry Reining, ki poučuje politično znanost. "Skrajni čas je, da Amerika začne misliti tudi o bodočnosti in ne le o preteklosti." Neki drug profesor je izjavil, da akcijo smatra za zelo konstruktiven pokret.

Predsednik Oklahomske univerze Ernest Butler je izjavil:

"Pod našim načertom bomo mi prej dobili naš denar kot pa bo J. P. Morgan dobil našo kri."

Med tem pa veteranske organizacije v Oklahomi ogorčeno napadajo novi pokret ter dolžijo, da ga vidijo "komunisti".

Dijklji na City kolegiju v New Yorku so v tej zvezi organizirali posebno podružnico za organiziranje "časnikarjev za bodočo vojno", ki bo prosila vlado za finančno pomoč, da se ustavovi posebne tečaje, v katerih se bodo učevali, kako pisati zgodbje o "grozodejstvih sovražnika", povtarjati poročila in na splošno smiriti "patriotične laži". Dijklji istomenjene kolegije je zaznali, da se bo podelilo častno članstvo osebi, ki si izmisli dobro geslo za bodočo vojno, "da se napravi svet varen za demokracijo".

Preiskovalci, ki so se učevali

zahvaljujejo za "časnikarjev za bodočo vojno", ki bo prosila vlado za finančno pomoč, da se ustavovi posebne tečaje, v katerih se bodo učevali, kako pisati zgodbje o "grozodejstvih sovražnika", povtarjati poročila in na splošno smiriti "patriotične laži". Dijklji istomenjene kolegije je zaznali, da se bo podelilo častno članstvo osebi, ki si izmisli dobro geslo za bodočo vojno, "da se napravi svet varen za demokracijo".

Preiskovalci, ki so se učevali

zahvaljujejo za "časnikarjev za bodočo vojno", ki bo prosila vlado za finančno pomoč, da se ustavovi posebne tečaje, v katerih se bodo učevali, kako pisati zgodbje o "grozodejstvih sovražnika", povtarjati poročila in na splošno smiriti "patriotične laži". Dijklji istomenjene kolegije je zaznali, da se bo podelilo častno članstvo osebi, ki si izmisli dobro geslo za bodočo vojno, "da se napravi svet varen za demokracijo".

Preiskovalci, ki so se učevali

zahvaljujejo za "časnikarjev za bodočo vojno", ki bo prosila vlado za finančno pomoč, da se ustavovi posebne tečaje, v katerih se bodo učevali, kako pisati zgodbje o "grozodejstvih sovražnika", povtarjati poročila in na splošno smiriti "patriotične laži". Dijklji istomenjene kolegije je zaznali, da se bo podelilo častno članstvo osebi, ki si izmisli dobro geslo za bodočo vojno, "da se napravi svet varen za demokracijo".

Preiskovalci, ki so se učevali

zahvaljujejo za "časnikarjev za bodočo vojno", ki bo prosila vlado za finančno pomoč, da se ustavovi posebne tečaje, v katerih se bodo učevali, kako pisati zgodbje o "grozodejstvih sovražnika", povtarjati poročila in na splošno smiriti "patriotične laži". Dijklji istomenjene kolegije je zaznali, da se bo podelilo častno članstvo osebi, ki si izmisli dobro geslo za bodočo vojno, "da se napravi svet varen za demokracijo".

Preiskovalci, ki so se učevali

zahvaljujejo za "časnikarjev za bodočo vojno", ki bo prosila vlado za finančno pomoč, da se ustavovi posebne tečaje, v katerih se bodo učevali, kako pisati zgodbje o "grozodejstvih sovražnika", povtarjati poročila in na splošno smiriti "patriotične laži". Dijklji istomenjene kolegije je zaznali, da se bo podelilo častno članstvo osebi, ki si izmisli dobro geslo za bodočo vojno, "da se napravi svet varen za demokracijo".

Preiskovalci, ki so se učevali

zahvaljujejo za "časnikarjev za bodočo vojno", ki bo prosila vlado za finančno pomoč, da se ustavovi posebne tečaje, v katerih se bodo učevali, kako pisati zgodbje o "grozodejstvih sovražnika", povtarjati poročila in na splošno smiriti "patriotične laži". Dijklji istomenjene kolegije je zaznali, da se bo podelilo častno članstvo osebi, ki si izmisli dobro geslo za bodočo vojno, "da se napravi svet varen za demokracijo".

Preiskovalci, ki so se učevali

zahvaljujejo za "časnikarjev za bodočo vojno", ki bo prosila vlado za finančno pomoč, da se ustavovi posebne tečaje, v katerih se bodo učevali, kako pisati zgodbje o "grozodejstvih sovražnika", povtarjati poročila in na splošno smiriti "

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOST"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV FTG. & PUB. CO.
6231 ST. CLAIR AVE.—HENDERSON 5811
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
VATRO, J. GRILL, Editor

Po raznemu v Clevelandu, za celo leto \$5.50
za 6 mesecev ..... \$3.00; za 3 mesece \$1.50
Po raznemu v Clevelandu, za celo leto \$6.00
za 6 mesecev ..... \$3.25; za 3 mesece \$1.50
Za Zedinjene države in Kanado za celo leto \$4.50
za 6 mesecev ..... \$2.50; za 3 mesece \$1.50
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemskie države
za 6 mesecev ..... \$4.00; za celo leto \$2.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918
at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the
Act of Congress of March 3rd, 1893.

104

ANGLIJA IN HITLER

Pod naslovom "Ali naj Anglija še nadalje ostane mešetar za Hitlerja?" je napisal znani angleški radikalni pisatelj John Strachey članek z ozirom na obstoječi evropski položaj, kjer čitamo med drugim:

Prva faza mednarodne krize se je končala v sporazumu med Francijo in Anglijo, s predložitvijo skupnih pogojev Nemčiji in z objavo načrta za franco-angloško alijanco v slučaju, da Nemčija pogoje odkloni. (Med tem je Hitler pogoje že odklonil, danes pa se pričakuje, da poda svoj načrt kot odgovor na načrt lokarniških sil. Op. ured.) Na prvi pogled sporazum med Anglijo in Francijo ni slab, in brez dvoma tudi ni tako slab, kakor je bila popolna kapitulacija, za katero je očividno delovala angleška vlada v začetku.

Toda čim bolj se franco-angloški načrt proučuje, tem slabši se mora zdeči vsakemu delavcu in prijatelju miru. Prvič nista Anglija in Francija ničesar storili, da ojačita Ligo narodov ali sistem kolektivne varnosti. Podvzeli nista nobenega koraka, s katerim bi se asestiralo oblast kolektivnega sistema. V mislih nimata niti akcije za zadržanje ali kaznovanje napadalca. Edino, kar se je zgodilo, je to, da so one sekeje angleškega vladajočega razreda, ki se preveč bojijo Nemčije, da bi ji mogli dopustiti popoln triumf, priše na dan s ponudbo za obnovitev vojaške aliancije s Francijo po vzorecu one iz 1904-14. "Beli papir," v katerem je ta načrt podan, nosi vse znake, da je bil sestavljen v zunanjem ministrstvu. Kar se britskega zunanjega ministrstva tiče, ni nobenega dvoma, da je proti-nemško. Ono smatra, da je predvojna britska politika zavezništva s Francijo za protekcijo vitalnih angleških interesov še vedno potrebna. Toda medtem ko je zunanje ministrstvo za tako alijanco s Francijo, pa ni niti najmanj vneto za Ligo narodov; izgleda, da ne more niti zapopasti pojma kolektivne varnosti. Zato sedanji načrt na celi črti ignorira obstoj Lige in je torej skrajno nevaren.

Dve možnosti obstojita. Nemčija utegne predloženi načrt brez ovinkov zavreči, ali pa bo to storila šele potem, ko se bodo pogajanja razbila. Dajmo proučiti prvo možnost. V tem slučaju bo storpila v veljavno aktualna franco-angloška alijanca. S tem se bo gotovo učinkovito ustavilo Nemčijo na zapadu — ampak samo na zapadu — in tako prelezal Evropo na dvoje, kar pomeni, da se bo ohranitvijo miru v eni polovici dejansko pospešilo vojno v drugi polovici. Tendenca tega bo osvoboditev Hitlerjevih rok na vzhodu s tem, da se Francijo pritegne zapadu. Edina zavira tej tendenci ostane franco-sovjetski pakt in pa francoska alijanca s Čehoslovakijsko, Poljsko in državami, ki stoje na poti nemški agresivnosti. Tisti del angleške vlade, ki je prijazen Nemčiji, bo od tedaj naprej brez prestanka na delu, da odtrga Francijo od omenjenih zvez in od celega pojma kolektivne varnosti in nedeljivosti miru. V takem slučaju bo vse odvisno od mobilizacije javnega mnjenja proti angleški vladni.

Še večja nevarnost pa obstoji, če bo

Proti sedanjemu okrajnemu demokratskemu vodstvu

"Friends of Roosevelt" Klub v 23 wardi je na svoji zadnji seji izvolil sledeče uradnike: Anthony Zakrajsk, predsednik; John Pulaski, podpredsednik; John Kovach, blagajnik in Anthony Kosan, tajnik.

Namen skupine je prvič, ponovno izvoliti predsednika F. D. Roosevelta; drugič, izčistiti sedanje vodstvo demokratske stranke v Cuyahoga okraju, ki je nezmožno in si jemlje diktatorske pravice, na primer, v zadnjih 20 letih je mesto Cleveland, navadno demokratsko mesto, imelo samo enega demokratskega župana in še tisti je obdržal urad samo dve dve leti. Žakaj? Zaradi slabega vodstva v stranki. Tretjič, boriti se, da dobijo preeinknti voditelj pravico izvoliti svojega vodstvenega vodja. Sedanje vodstvo je proti temu.

To ni borba proti demokratski stranki, temveč borba proti sedanjemu vodstvu. Vsi, ki se strinjajo s tem, so vabljeni, da pristopijo. Vstopnina je prostota. Vsi, ki hečejo pristopiti se naj oglašajo pri Anthony Zakrajsk, 7603 Cornelius Ave., ali pri Anthony Kosan, 1233 East 58 St. — Odbor

DR. IVO SORLI:

PRISEBNOST

Govorili smo o prisebnosti tistem daru, da se takoj spet osveti, če te je kdaj usoda udarila naravnost po čelu, da se vše tako težkem nenadnem položaju, nenadoma zopet znajdeš novim okolnostim vsaj še pravčasno prilagođiš. In smo se vsi zložili v tem, da je na drugi strani treba prav takega "preškušenega dogodka," preden lahko o sebi trdiš, da je tvoj duh po potrebi in sili res brez odloga "prisoten." Nato je vsak posebej skušal s kakim primernim lastnim dožitkom dokazati, da si on to dragoceno svojstvo opravičeno lasti. Julij zato, ker je v hipu, ko ga je prebudil visok plamen, že vrbel na gorenje posteljo poleg sebe blažino. Pavel ker je zletel skozi okno, še preden je bomba došla do nadstropja nad njim, a Miha, ker je potegnil iz vode svojo taščo, še preden jo je krč prijet; drugi so pa kar lepo pošteno povedali, da so v enakih silah počeli vsega šmenta, samo pravega ne.

Kaj pa ti, Janez, ki si s svojimi historijami vedno prvi sem telesno podregal sodnika Mrčelja, posebno še zato, ker je tako skrivnostno muhal. — Premišljujem, ali ta stvar sodi sem ali ne, me je pogledal Mrčelji. Vi vsi navajate same kočljive dogodivščine, to je takšne, ki so zvezane z nekakim tveganjem osebne varnosti, če ne celo življenja samega. Jaz bi se pa bil samo hudo zameril, da se nekoč nisem tako dobro držal. Stvar pa poleg tega izvira iz že zelo davnih časov, mojih dijaških let. Takrat sem bil domači učitelj pri grofih Valsasina, sem živel na nekem gradu blizu bavarske meje in prihajal samo čez počitnice domov. Denarja mi tiste tedne ni manjkalo in tako sem prepoloval vso domovino. Nekoč me je zaneslo na veliko narodno veselico blizu Trsta. Besedo sem imel v oblasti, ko so me starejši gospodje naprosil, naj bi tudi gel vrag! Drugače bi ga bila jaz kaj povedal, sem zlezel na tista Marta najbrže še ujela in oder, mahal z rokami, grmel, da se je zemlja tresla, in stvar zadovoljnega samca manj, je sploh menda še precej dobro o-pravil. Vsaj ploskanja ni bilo — Hudo te je skusal gospod Bog! je vzdihnil Pavel.

Srečo ima, da ga ni mogoče naprosto, naj bi tudi gel vrag! Drugače bi ga bila jaz kaj povedal, sem zlezel na tista Marta najbrže še ujela in oder, mahal z rokami, grmel, da se je zemlja tresla, in stvar zadovoljnega samca manj, je sploh menda še precej dobro o-pravil. Vsaj ploskanja ni bilo — Zadovoljen si tū, samec pa konča ne kraja; potem pa jaz! je mračno zamrmral Mr. — Zgodovina uči

so bili tisti ljudje — še malo naokoli nosili. Fizično sem takrat spoznal, da ta vrsta slavljajo preveč prijetna, ker vsak nosec misli, da je tvoja desna ali leva noga zdaj njegova in da jo bo morda še za spomin domov vzel; a za narod prenesel tudi to. Skratka lepo je bilo in zvezčer smo se tudi z dekleti prav rodoljubno poljubljali.

No, jaz se vrnem na svoj grad, pa ti dobim kak dan poznej drobno pismec, da me je ljubeznična dopisnica videla in slišala na tistem shodu in ji moje "ognjevite besede še vedno po duši zvane." Silno ji je žal, da so jo starši takoj odvedli (pametni ljudje!) in me takoj mogla osebno spoznati. Ce pa utegnem — ona zelo ljubi takšno "izmenjanje misli" — bi se lahko razvilo med nama prav lepo dopisovanje.

Utegnil sem (pravkar sem bil napravil prvi izpit), deklecje je pisalo res prijetno, pa sva začela. Po nekaj mesecu sva se tako približala, da sem že naravnost zahteval, naj mi pošlje svojo sliko, in ji kar povedal,

Spanski demokratski blok je dosegel zmago, kakršne ni nihče pričakoval in največji delež na tej zmagi ima delavstvo.

Spolna pomilostitev političnih obsojencev

Vlada je na zahtevo naroda na prvih sejah sklenila pomilostitev vseh okoli 30,000 političnih obsojencev v Spaniji in o-nih, ki so bežali v inozemstvo. (Ne tako, kakor v Avstriji) Obenem izjavlja vlada, da s tem popravlja politične krivice ter se nadeja, da bo pomilostitev ugodno vplivala na sporazum, mir in redni razvoj.

Gil Robles ni več predsednik stranke

Gil Robles, voditelj klerikalne reakcije, je še nedavno grozil, da Španija ne pride kmalu do miru. Sedaj je odložil predsedstvo svoje stranke zaradi utrujenosti.

Iz Španije poročajo o nemirih, o napadih na cerkve in samostane. Kdo vse to povzroča, ni prav jasno. Nekateri celo trdijo, da provokaterji, ki hočejo izzvati posredovanje obožene sile. Vlada bo v tem o-ziru skrbela za red.

Pripomniti pa moramo ob tej priliki še dva važna momenta, ki nedvomno kako vplivata na razpoloženje naroda.

Spomini na oktobersko revolucijo pred pol drugim letom so v narodu živ. Reakcija je takrat udarila do demokracije, po delavcih in kmetih, po socialistih, ki so branili ustavne in zakonite pravice. Strašno je razsajala takrat Gil Roblesova diktatura. Klerikalno časopis je to pozabilo, narod pa ne, čeprav je takrat hvalil Roblesa in mu pliskalo.

Sovraštvo proti reakciji pa ni samo iz dobe oktoberske revolucije. — Mnogo starejše je. V Španiji smo imeli že pred štiridesetimi leti in več anarhistično in sindikalno gibanje, ker politično organizacija ni bila dovoljena. Režimi so takrat udeležence gibanja kratkotratno obsojali na smrt. Cepav so temu gibanju pripadali v veliki večini inteligenți. Se se spominjam na umor Ferrerja in drugih, ki ga je obsojal ves cilivizirani svet.

Takega terjora, takih kravljih orgij reakcije narod ne more pozabiti in prav nič ni čudnega, da daje morda z "nežljibimi akcijami" izraza svojemu čuvstovanju.

Terjorjem pošteno in odkrito. Spomini na prejšnjo reakcijo so utrdili čut demokracije in spontani poizkus vojaškega upora po volitvah je pa razumljivo razvzel gnjev do reakcije.

Demokracija je zmaga v Španiji

Samovest

Predsednik nove španske vlade je manifestantom pred vladno palačo z balkona izjavil med drugim:

"Menim, da se diktature cele Evrope bližajo koncu. Španija je dala k temu signal. Leto 1936 bo videlo zarjo miru med narodi."

In resnica je, da smo prišli v dobo ponovne oživitve demokracije po vsem svetu. Val fašizma se povsod polega. In kar je posebno važno, povratek k demokraciji se vrši brez novih polomov in katastrof. Fašizem se je uveljavil po načinu, ki se izkazuje kot netočen v zgodovini, kako kaže njegova likvidacija. V normalnem političnem razvoju k demokraciji pa ima delavstvo prav posebno vlogo ter mora s stvarnimi motrenjem položaja voditi svojo borbo.

Spanski demokratski blok je dosegel zmago, kakršne ni nihče pričakoval in največji delež na tej zmagi ima delavstvo.

Spolna pomilostitev političnih obsojencev

Vlada je na zahtevo naroda na prvih sejah sklenila pomilostitev vseh okoli 30,000 političnih obsojencev v Spaniji in o-nih, ki so bežali v inozemstvo. (Ne tako, kakor v Avstriji) Obenem izjavlja vlada, da s tem popravlja politične krivice ter se nadeja, da bo pomilostitev ugodno vplivala na sporazum, mir in redni razvoj.

Gil Robles ni več predsednik stranke

Gil Robles, voditelj klerikalne reakcije, je še nedavno grozil, da Španija ne pride kmalu do miru. Sedaj je odložil predsedstvo svoje stranke zaradi utrujenosti.

Iz Španije poročajo o nemirih, o napadih na cerkve in samostane. Kdo vse to povzroča, ni prav jasno. Nekateri celo trdijo, da provokaterji, ki hočejo izzvati posredovanje obožene sile. Vlada bo v tem o-ziru skrbela za red.

Pripomniti pa moramo ob tej priliki še dva važna momenta, ki nedvomno kako vplivata na razpoloženje naroda.

Spomini na oktobersko revolucijo pred pol drugim letom so v narodu živ. Reakcija je takrat udarila do demokracije, po delavcih in kmetih, po socialistih, ki so branili ustavne in zakonite pravice. Strašno je razsajala takrat Gil Roblesova diktatura. Klerikalno časopis je to pozabilo, narod pa ne, čeprav je takrat hvalil Roblesa in mu pliskalo.

Sovraštvo proti reakciji pa ni samo iz dobe oktoberske revolucije. — Mnogo starejše je. V Španiji smo imeli že pred štiridesetimi leti in več anarhistično in sindikalno gibanje, ker politično organizacija ni bila dovoljena. Režimi so takrat udeležence gibanja kratkotratno obsojali na smrt. Cepav so temu gibanju pripadali v veliki večini inteligenți. Se se spominjam na umor Ferrerja in drugih, ki ga je obsojal ves cilivizirani svet.

Takega terjora, takih kravljih orgij reakcije narod ne more pozabiti in prav nič ni čudnega, da daje morda z "nežljibimi akcijami" izraza svojemu čuvstovanju.

Terjorjem pošteno in odkrito. Spomini na prejšnjo reakcijo so utrdili čut demokracije in spontani poizkus vojaškega upora po volitvah je pa razumljivo razvzel gnjev do reakcije.

Zgodovina uči

Dogodki vi Španiji, kjer so politični življii strogo opredeljeni in po svojem bistvu markanti, načelni in značajni, so temeljito dokazali, da narod končno izreče svojo obsodo nad

SKRAT

"Ali ste že koga vprašali za svet?" je hotel vedeti zdravnik.

"Sem, gospod doktor. Gospoda lekarnarja!"

"Ta vam je gotovo svetoval kako neumnost."

"Da, k vam me je poslal . . ."

Mož in žena stojita v zvernjaku pred opicjo kletko. Žena reče možu:

"Pojdite dalje — jaz bi raje videla leve!"

"Počakaj malo! Jaz najrajši sledim opice . . ."

"Da, ti zmerom misliš samo nase!"

Telefonski trust na razpolago raketirjem.

(*Dalje iz 1. str.*)

000 mesečnih dohodkov za posrečbo, katero nudi gamblerjem in raketirjem, ko pa se je predsednika Gifforda vprašalo,

da to po

Slovenska Svobodomiselna
Podpora Zveza

USTANOVljena 1908

INKORPORIRANA 1909

GLAVNI URAD: 245-47 WEST 103rd STREET, CHICAGO, ILLINOIS

Telefon: — PULLMAN 9665

UPRAVNI ODBOR:

Vatro J. Grill, predsednik, 6231 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
John Kvartich, I. podpredsednik, Bridgeville, Penna.
Rudolph Lisch, II. podpredsednik, 6231 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
William Rus, tajnik, 245-47 West 103rd Street, Chicago, Ill.
Mirko Kuhel, blagajnik, 245-47 West 103rd St., Chicago, Ill.

NADZORNi ODBOR:

Mike Vrhovnik, predsednik, Huston, Penna.
William Candon, 1058 E. 72nd Street, Cleveland, Ohio.
Frank Laurich, 10 Linn Ave., So. Burgettstown, Penna.

POTROTNi ODBOR:

Anton Zaitz, predsednik, Box 924, Forest City, Penna.
Steve Mausar, 4439 Washington Street, Denver, Colo.
Vincent Fugel, 1023 South 58th St., West Allis, Wis.

GLAVNI ZDAVNIK:

Dr. F. J. Arch, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Penna.

URADNO GLASILO:

"ENAKOPRAVNOST", 6231 St. Clair Avenue, Cleveland, O.

Vsa pisma in stvari, tičče se organizacije, se naj pošilja na naslov tajnika, denar za Zvezko pa na ime in naslov blagajnika. Pritožbe glede poslovanja upravnega odseka se naj pošilja na predsednika nadzornega odseka, pritožbe sporne vsebine pa na predsednika potrotnega odseka. Stvari tičče se uredbištva in upravnosti uradnega glasila, se naj pošilja naravnost na naslov "ENAKOPRAVNOST", 6231 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

Janko J. Srimšek:

SREČKA ŠT. 10,451

1. "Tole, gospod kolektor! Ta bo gotovo zadeba premijo, kaj ne, gospod kolektor?"
"Bo, milostljiva! Nedvomno! Vso srečo želim! Vso srečo!"

Gospod Dušan Marič, liferant obutve za vojsko in veletrgovce, je z elegantno kretnjo roke in malomarno potezo okrog ust potegnil listnico in plačal.

Gospodična Magdalena je spravila drobiž, ki ga je kolektor vrnil iz tisočaka, v svojo denarnico.

"Saj dovoliš, srček? Toliko drobnarij potrebujem za dom in kuhičko," je rekla gospodu liferantu.

"O, prosim! Prosim!" je odgovoril gospod verižnik in veletrgovec medeno. Nato pa sta oba, gospod kolektor in gospod liferant vpisala srečko, eden v debelo, rjavo povezano knjigo.

"Ne! Razumem, kaj hočeš, otrok! Za vsakdanje potrebe budi brez skribi — To so moje stvari — Pa potlej, več — Morada te sreča pogleda z rožnatimi očmi — Miljonček ne bi bil napaden, kaj deš?"

"Seveda ne bo —"
"Vstopi!"

"Ampak bom sama izbrala. Cetrtnko, srček?"

"Tvoj Dušan ni umazanec, sem ti dejal že dostikrat, otrok! In dokazal menda tudi: Celo srečko, kajpak!"

Sam gospod kolektor Jevnik je postregel in podvoril z globokimi pokloni.

Gospodična Magdalena je prevrnila šop srečki s hrbotom navzgor, z nemirnimi prsti pobrskala po njih, zamižala in potegnila.

"Ni slabo," je dejal gospod Jožef, ko je preštel.

"In tole tudi še!"

"Srečka? Eh! Kaj boš z njo?

Loterija-goljufija."

"Tudi jaz velim tako! Prodaj

jo, če moreš! Ali denar mi prinesi! Vsaj polovico!"

"Bom! — Pa — kaj sem te hotel vprašati, dušica — Ham — Drugače? — Si trudna?"

"Od česa? — Konj je to — Stara raga za v klavnicu —"

"Toliko boljše," se je zarežal gospod Jožef, vitez širokoga srca in lepe postave. "Bova sku-paj večerjala?"

"Zaradi mene!"

"Doma?"

"Doma! Naroči iz gostilne! Gospodinjo pokliči! — Oh! Pila bi! Zejna sem!"

3.

Natakarico Faniko je zazeblo okrog srca.

"Nimate dosti pri sebi? Celostotak manjka v računu! Za božjo voljo!"

"Tako je, angelček moj! Res sem nočo nekoliko previsoko zlezel na lojtret!"

"Ne poznam vas, gospod! Za Kristove rane, kaj bom začela?"

"Nič, gospodična! Tole srečko zastavim. Jutri prideš tod mimo. — Prinesem razliko —"

Dva stotaka je vredna — Prepričajte se, gospodična —"

Natakarica Fanika je pogledala srečko in pri srcu ji je postal toplejše.

"Ze prav! Če je v dveh dneh ne odkupite, gospod, bo srečka moja!"

"Ne protivim se, gospodična!" je rekel gospod Jožef, vi-tez lepe postave in širokoga srca.

4.

Gospod prokurist Samuel Scheibenstein je že tretji, teden zalezal natakarico Faniko. Petinštiridesetleten fant. Obliečen po najnovejši modi. Gladek kakov menek. Priliznjek kot le kaj. Tudi žal, no! Resničal. Krepo zraščen. Svetolas. Idealen babek. Če bi ne bilo tistih izdajalskih, komaj za spoznanje predebelih in pri pogovoru zmiraž za trohico vlažnih ustnic, mu celo najzagrizevnejši nacionalni socialist ne bi bil v stanju zabrusiti v obraz, da ni polnokrvni arjec. Faniki se je prav za prav dopadel, ali jo je vendarle nekaj odbijalo od njega. Plemenska razlika? Če je nanesla dobra prilika, Fanika ni ravno z najostrejšimi očali pregledovala krstnih knjig. Strah pred lekarino? Hm! Računica? Morda prej! Vsi njeni delodajalcji so jo učili, naj nikoli ne računa na pamet, temveč vedno le s svinčnikom v roki.

Tisti večer je prokurist gospod Samuel Scheibenstein napadal s topovi najtežjega kalibra. Vsiljiv je bil do plota in še nekaj čez.

"Kaj res nimate srca zame, gospodična? Vsaj drobitinico srca in usmiljenja? Ste za vsega tako trdi?" je vzdihnil in prepričal, da je predsoba pr

ENAKOPRAVNOST

položil roko podjetno Faniki čez pas.

"Kakor se vzame?" je rekla Fanika dvoumno in nadaljevala: "Sploh pa me pustite že pri miru s takimi predlogi. Pomeniva se nekaj drugega! Kupčijo skleniva, gospod prokurist!"

"Kupčijo? Kakšno?"

Gospod prokurist je bil edini gost v posebni sobici. V veliki pivnici je razgrajalo par delavcev in pijanih šoferjev in čevljarski pomočnik Srobota im je tolmačil zadnja uradna poročila z absesinske fronte.

"V zadregi sem, gospod pro-

kumist — V veliki stiski —

Srečko sem si kupila — Misliš sem — zasluzim na napitnini —

Toda gostilniški posli slabno ne-

sejo —"

"Pa, Fanika?"

"Prodram vam jo — Srečko —

Na žrebanje ne morem čakati —

Gospod zahteva tedenski

obračun —"

"In?" je kratko vrezal go-

sprod Samuel Scheibenstei-

n, pro-

kurist, in v očeh se mu je vnel

žrek upanja.

"Rekla sem, gospod proku-

rist — Tole je srečka — Dva

stotaka potrebujem — Nujno

— Se nočoj —"

Gospod Samuel Scheibenstei-

n je pokimal z globo in s koprne-

čim pogledom obliznil dekle od

majhnih čevaljčkov do oblih

bokov, od tod do jedrih prsi pa

do belega vrata in rdečih ust.

In pokimal še enkrat.

"Vzamem srečko, gospodična

— Ampak —"

"Kaj?"

"Obresti zahtevam —"

"Velike?"

"Ne preveč — No, se pravi

— Čim večje — gospodična —"

"Morda bi jih plačala —"

"Kdaj zaprete, gospodična?

Ob enajstih? Počakal vas bom

in se dogovoriva —"

5.

"Gospod prokurist Scheiben-

stein, gospa —" je javila hišna

"Prosim, naj vstopi!"

Hišna je odprta v trenutek

pozneje je v privatni salon gos-

pe Elze Maričeve — pred leti

je nekršene Etelke Mayer —

vstopil z mapo spisov gospod

prokurist veletrgovca, verižni-

ka in liferanta Dušana Mariča.

"Gospod šef je davi, predno

je odpotoval, naročil, gospa, da

nujno pošto, ki bi morda despo-

la opoldin, predložim vam na

vpopled in podpis —"

"Ne budi neslan. Sami-leben!

Semkaj k meni se vsedi pa mi

povej, kod si se potepal te dni —

Niti tove se nisem pošte-

no videla —"

Gospa Elka se je odmaknila

na mehki otomani in na dnu ži-

vobarne domače oblike se ji je

odpel gum iz biserne matice.

Gospod Samuel Scheibenstei-

n, prokurist, se je najprej

prepričal, da je predsoba pr

ava

je izognite se visokih davkov — KUPITE SEDAJ

999 Depot St., Wickliffe, od Eu-

cida; primeren bungalov s 5 soba-

mi v leseni staniji; lot 50x174. Po-

gojil: Bančna financa. \$3500

991 East 64 St., severno od St.

Clair Ave., Leseno poslopje s 6

stanovanji; "tolets" in 2 kopali-

nič. Dolgi dohodki. Pogoji:

Bančna financa. \$4500

991 E. 131 St.; za dve družinski,

pol sob in 1. name; 4 na drugem;

stavovanje tudi na 3 nad-

stropov; bančna financa

\$3900

Carica Katarina

Zgodovinski roman

28. POGLAVJE
V pustinji.

Medtem, ko je Aleksander Potemkin užival sadove svoje zmagane nad zarotniki, ki se je šibil pod pezo počaščen, odlikovanji in bogastva, medtem se je grof Orlov še vedno boril na dalnjem vzhodu s Tatari.

V boju s Tatari ni dosegel niti najmanjšega uspeha. Slednji so se znali izogniti vsaki večji bitki. Velika ruska vojska pred njimi ni imela nikdar miru, toda, ko je Orlov zbral vojsko, da odločno potolče sovražnika, tedaj ni bilo Tatarov. Izginili so.

Poleg tega je Orlov zelo trpel radi tega, ker mu niso poslali iz Petrograda niti vojske, niti hrane, niti streliva.

Govorilo se je, da so Tatari vtipotili v ruski tabor nekoliko bolnikov, obolelih na kugi, da bi se ta grozna bolezna razplasla tudi v ruski vojski. In res je razgrajala ta bolezna v ruskem taboru.

Razumljivo je, da Orlov ni bil torej v razpoloženju, ki bi bilo prijetelsko napram Katarini.

Ko je odhajal iz Petrograda, je vedel dobro, da ga posilja Katarina samo radi tega, da se ga reši. In čutil je že takrat neko mrzljavo. Toda, ko je spoznal, da se Katarina za vojsko sploh ne hriga, da na njegove prošnje in pisma sploh ne odgovarja, tedaj je ostalo v njem samo eno čuvstvo, in to je bilo: osvetljeno!

Mar menijo oni v Petrogradu, da so se ga povsem znebili? Njega, ki je vedno stal nad vsemi? Še bodo trepetali pred njim!

Eila je tihha noč. Orlov je bil sam v svojem šotoru. V šotoru je stala postelja. Orlov sam pa je sedel za mizo, kjer je bil zapolen s pisanjem.

Pisal je pismo Katarini. Orlov se je odločil, da poslednjikrat zahteva svoje pravice v Petrogradu. Poslednjikrat se je obrnil na caričino srce. Stori konec mojemu življenju, toda usmili se mojih vojakov!

"Nobenih sredstev nimamo več. Manjka nam hrane in streliča. Predani smo sovražnikovemu zastrupljenju in puškom. Za vsako bolezni smo brez odpora. Kuga razsaja v naših šotorih.

Zaklinjam te v imenu vojske in zahtevam od Tvojega državnega sveta, da se konča ta nepotrebitna vojska!"

Tako je Orlov pisal Katarini. Peskusil je še enkrat, da sprengovori k njenemu srcu. Ni mu bilo laško, napisati carici pismo v tako presečem tonu. Ko vendar ni bil tako dolgo vrsto let njen podložnik, temveč njen go-spodar! Bil je njen tiran, in vse, kar se je dogajalo na dvoru in v državi, se je zgodilo po njegovi volji!

Orlov prečita še enkrat pismo. "Ne, tisočkrat ne!" vzlikne in raztrga pismo na majhne koščke. Ne morem je ničesar več prositi!"

"Ne, nočem ji nič več pisati. Saj mi spet ne bo odgovoril! Zbrati hočem ostanke svoje vojske in jih odvesti iz te grozne pustinje. Pospešil se bom, da čim preje pridevo v Petrograd in tam bomo izvojevali odločno bitko! Enega carja sem že strmolgil. Storil bom to tudi v drugi."

Orlov začuje, da straža zunaj kljče. Začuje buben in žvenket orozja.

"Kaj je? Mar so Tatari napadli?"

Skoz zastor vstopi zasopljeni častnik.

"Kaj se je zgodilo?" vpraša Orlov.

"Visokost", spregovori veselo častnik, "prejeli smo vest izredne važnosti. — Zmaga! — Ma-

nišev nam je potem ukazal, da vse pokljemo z meči, le hetman ne, od katerega je pričakoval se važnih priznanj. Tako jih je padlo pod našimi meči deset, o-stalih trinajst pa ženemo s seboj."

"Ali ste zvedeli, kje so kozaki?" vpraša Orlov.

"Smo, general!" odgovori vojak. "Bil je samo eden, ki je iz strahu pred smrtno izdal Tatare in svoje tovariše. Prispovedoval nam je, da leži kakih pet verst otdot tatarski tabor, in da jih je dvakrat toliko, kot nas. Zbrali so se pod vodstvom svojega bana Ahule nedaleč od obale Crnega morja, kjer čakajo na uporne kozake, da potem združeni napadejo vas."

"Dobro, prav dobro!" spregovori Orlov. "Hvala ti za to novico. Bogato te nagradim. O-krepčaj se, toda hiti, ker nimaš mnogo časa."

"Ah, razumem, general!" — vzlikne službojoči častnik. "Zdi se mi, da bomo še danes ponoči napadi Tatare!"

"Naj trobijo alarm! V pol ure se postavim na čelo svoje vojske in povedem vas do druge zmage."

Častnik je hitel izvršiti poveljnikov ukaz.

In v nekoliko trenutkih je bil ves tabor na nogah. Vojaki so se zbrali okrog šotorja svojega generala. Orlov odgrne zastor, da bi videl, kaj je vzrok temu vrnjenju. Vrnil se je major Danišev. Mlad, lep človek je bil to in general mu ponudi obe svoje roke.

"Pozdravljeni, major Danišev!" zakliče Orlov. "Pozdravljeni kot zmagovalci!"

"Storil sem samo svojo dolžnost, general!" odgovori častnik. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", odgovori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njе. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", odgovori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", od-

govori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", od-

govori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", od-

govori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", od-

govori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", od-

govori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", od-

govori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", od-

govori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na katerem je bilo videni, da je utrujen od dolge ježe po pustinji. Četudi se je okrepljal v vinom, je vendarle komaj stal na nogah.

"Kje je bila bitka?" ga vpraša Orlov.

"V černih gričih, general", od-

govori vojak.

"Kako to, da vas sovražnik ni opazil?"

"Zvabili smo jih v klanec, general. Na vrhu klanca smo legli

na zemljo in tako potrežljivo čakali do včeraj zvečer. Včeraj pa je prišlo okoli dva tisoč kozakov v klanec. Streljali nismo na njem. Čakali smo, da so bili v klanec, tedaj pa smo pričeli z groznim streljanjem. Streljali smo po ukazu majorja večinoma v konje. Nastala je grozna zmeda, krik in vpitje. Zaman si je prizadeval del kozakov prodrijeti pod vodstvom svojega hetmana.

Orlov ga potegne s svoj šotorjem, na